

Puricii cruciferelor

Psylliodes chrysocephala

PURICELE CRUCIFERELOR

Descriere

Dacă se renunță la stropirea rapiței cu insecticide, puricele cruciferelor necesită o atenție sporită pentru a preveni posibilele daune.

Ținerea sub control a puricelui cruciferelor

Denumire în latină:

Psylliodes chrysocephala

Biologie:

Gândacul are cca. 3-4,5 mm mărime, iar carcasa aripilor este negru-albăstruie și lucioasă. Însă se pot întâlni și unii maronii. De remarcat sunt picioarele puternice cu care sare. Larva care atinge până la 7 mm este de o culoare alb murdar, are capul maro închis și trei perechi de picioare. Depunerea ouălor, eclozarea larvelor și hrănirea larvelor se pot întinde chiar și până în primăvară dacă iernile sunt calde. În final, larvele se împupă în sol, iar în iunie/iulie eclozează o nouă generație.

După hrănirea până la maturizare, puricii tineri se mută de cele mai multe ori într-o tabără de vară, de ex. păduri sau arbuști, unde este mai răcoare și mai umed. De acolo migrează în grupuri în noile semănături la temperaturi de 16 până la 20 °C. Acest lucru se poate extinde până la sfârșitul lui octombrie în cazul culturilor de rapiță. Puricele de pământ al rapiței are o singură generație pe an. Infestarea din toamna anterioară ca prim indiciu al posibilului potențial pericol în 2014 a fost slabă, însă în primăvară s-au putut observa local, pe unele tarlale, numeroase larve din cauza iernii blânde.

Daune:

Gândacul în sine produce găuri de hrănire în frunzele fragede. Deteriorarea se produce doar în cazul unei hrăniri intense în faza de tineret. Cu toate acestea, câteva găuri de hrănire la plantele mai mari sunt inofensive. Daunele mai mari sunt provocate de activitatea de hrănire a larvelor din pețiolul plantelor, din mijlocul și din tulpinile plantelor tinere. Acestea produc puncte de intrare pentru boli și diminuează rezistența la iernare. Sunt posibile pierderi totale, însă destul de rar.

Momentul stabilirii infestării

Controlul larvelor toamna târziu/în primăvară: mai mult de 3 larve pe plantă la o cultură slabă și mai mult de 5 larve pe plantă la o cultură bună. Pentru controlul infestării ar trebui stabilit dacă la marginea pădurilor există o infestare cu larve, astfel pot fi cuprinse chiar și suficiente larve tinere cu o metodă piretroid. Prin urmare, în practică, dacă nu există o infestare acută, este de preferat o dată târzie a tratamentului, la mijlocul/finalul lui octombrie sau chiar mai târziu, deoarece la această dată au migrat toți puricii sau, dacă este cazul, pot fi capturate primele larve existente.

Puricii cruciferelor

Daună

Daune provocate de larvele de purice

Gaură de hrănire la frunzele tinere de rapiță

Larve de purice

Pragul infestării

Fără tratamentul de protecție cu insecticid, în noua cultura trebuie urmărite posibilele găuri de hrănire încă de la apariție. Cu cât rapița este mai mică, cu atât mai mare este riscul. Dacă este distrusă mai mult de 10% din suprafața frunzelor, ar trebui să aibă loc o combatere cu piretroizi aprobați.

Controlul mugurilor galbeni, oferă o perspectivă asupra cursului migrării și dezvoltării. Se face un tratament cu piretroid dacă în decursul a 3 săptămâni se găsesc mai mult de 50 gândaci/mugure galben. **Atenție**, această valoare este valabilă pentru mugurii unghiulari „bătrâni”, mugurii noi sunt de regulă rotunzi și mai mici. Așadar, este nevoie și de puțină intuiție pentru a decide dacă se administrează tratamentul. Valabil atât pentru hrănirea cu frunze, cât și pentru controlul mugurilor galbeni: dacă presiunea infestării este sub pragul daunelor, atunci în nici un caz nu se face un tratament profilactic. Fiecare stropire inutilă accelerează această dezvoltare.

Dăunător

Puricii cruciferelor

Puricii cruciferelor

Puricii cruciferelor

Combatere

Posibilități și date de combatere: Dacă există puricii cruciferelor în cultura de rapiță sau în paiiele de rapiță rămase de la altă cultură, populația de purici poate fi cel puțin decimată prin prelucrarea mecanică a paielor și, astfel, se face o primă contribuție la igiena agricolă. Deoarece gândacii se ascund în pleavă sau în bulgări de pământ.

Rezultatele experimentale recente arată că o dată timpurie de însămânțare este mult mai afectată. De aceea, însămânțările timpurii sunt de evitat. Acest lucru reduce atât numărul plantelor afectate, cât și numărul de larve/plantă. Pe de altă parte, rapița are nevoie de o dezvoltare bună înainte de iarnă. Prin urmare, un termen de însămânțare normal/optim îndelungat reprezintă cel mai sigur compromis. În culturile rare s-au putut număra tendențial mai multe larve de purici pe plante, astfel încât desimea semințelor ar trebui să fie de cel puțin 40 boabe germinative/m².